

Nr. 49 — det er Ændringsforslag Nr. 8 —, at Valget foregaa paa den Maade, at hvert Ting udnævner 15 Medlemmer, der træder sammen i et Udvalg, der ved Forholdstalsvalg foretager Valget. For Øjeblikket er Forholdet jo det, at hvert Ting vælger 2 Revisorer. Ved den nye Ordning vil man forhaabentlig kunne opnaa, at et større Mindretal, der ikke kan gøre sig gældende i et af Tingene, fremtidig vil kunne faa valgt en Statsrevisor, hvad det har Ret til, naar det er et betydeligt Mindretal. I § 48 siges det nu, at Valg til Kommissioner og Hverv skal, naar Valgene skal foretages af begge Ting, foregaa i et saadant Fællesudvalg. Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 80 gaar ud paa at fastslaa, at naar et Lovforslag om Ekspropriation af fast Ejendom er vedtaget, kan en Trediedel af Folketingets Medlemmer forlange, at det først indstilles til kongelig Stadfæstelse, naar nyt Valg til Folketinget har fundet Sted, og Forslaget paa ny er vedtaget af den derefter sammentrædende Rigsdag. Der er neppe Grund til at tro, at det hyppigt vil blive bragt til Anvendelse. Vi har jo haft mange Ekspropriationslove, og saa vidt jeg ved, har der aldrig været noget Ønske fremme om, at de særlig skulde prøves af Vælgerne. Men det kunde jo tænkes — der er saa mange Tanker oppe i vor Tid —, at man kunde komme til Ekspropriationer af noget anden og mere indgribende Art end hidtil, og Bestemmelsen er da indført for at sikre, at saadanne Spørgsmaal ikke endeligt afgøres, før Vælgerne har været spurgt. Og Bestemmelsen om, hvorvidt Vælgerne skal spørges, kan, som nævnt, tages af en Trediedel af Folketingets Medlemmer. Det bliver i saa Fald Regeringens Sag at overveje, om den vil foranledige Tinget opløst, for at Sagen kan blive forelagt Vælgerne, eller om den vil afvente et ordinært Valg, idet det jo kan tænkes, at et saadant ikke er langt borte, og man derfor foretrækker at lade Sagen hvile saa længe.

Under Nr. 10 er der stillet en Ændring, der gaar ud paa at grundlovsfæste, hvad der allerede nu er gældende Ret, at naar Forældre eller Værger paa forsvarlig Maade sørger for et Barns Undervisning, har de ingen Pligt til at lade det søge den fælles Skole. Denne Frihed bør jo opretholdes.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 93 gaar ud paa at indføre Folkeafstemning i Tilfælde af Grundlovsforandring. Ved en fremtidig Grundlovsforandring vil Frem-

gangsmaaden til at begynde med være den samme som nu, nemlig den, at naar begge Ting har vedtaget en saadan Forandring, opløses Tingene, og det Spørgsmaal forelægges Vælgerne til Afgørelse, om de vil slutte sig til, hvad Rigsdagen har vedtaget. Men hertil føjes saa endnu et Led til Sikkerhed for, at man ikke alt for let kommer til en Grundlovsforandring, og det er dette, at naar en saadan Afgørelse har fundet Sted, og den efter Valget følgende Rigsdag har vedtaget Forandringen, skal Spørgsmaalet inden et halvt Aars Forløb forelægges Vælgerne til Godkendelse eller Forkastelse ved en Folkeafstemning. Bestemmelsen er indrettet saaledes, at hvis der er Tale om en Grundlovsforandring, som man i Almindelighed er enig om, eller som der i hvert Fald er et meget stort Flertal for, vil Bestemmelsen ikke medføre nogen Vanskelighed. Der kræves nemlig i den, at mindst 45 pCt. af Vælgerne skal have stemt for Forandringen, men hvis de allerfleste af Vælgerne er enige i, at en saadan Forandring bør finde Sted, saa kan ved en saadan Folkeafstemning Forandringen bekræftes med et forholdsvist ringe Antal Vælgeres Stemmer. I saa Fald behøver nemlig kun noget over 45 pCt., maaske 50 pCt. eller saa, at stemme, og det er jo ikke nogen stor Afstemningsprocent, naar det gøres saa let for Vælgerne at stemme, som Tilfældet er her, idet de kan stemme hjemme i den Kommune, hvor de bor. Skulde det derimod vise sig, at der om det Spørgsmaal, som har foranlediget Grundlovsforandringen, har været meget delte Meninger i Rigsdagen og maaske er endnu mere delte Meninger i Befolkningen, saa vil efter den her foreslaaede Bestemmelse Gennemførelsen af Forandringen være ret vanskelig. Der kræves, som sagt, at 45 pCt. skal have stemt for Forandringen, men hvis der omtrent har været lige saa mange imod, vil Forandringen ikke kunne vedtages, medmindre omtrent 90 pCt. af Vælgerne har deltaget i Afstemningen, og det er jo en meget høj Afstemningsprocent. Tanken synes mig at være rigtig; er der noget, man let bliver enig om, saa gaar det let med at gennemføre det, og er det noget, der er meget delte Meninger om, skal der en betydelig Anstrengelse fra Befolkningens Side til for at gennemføre det. I Ændringsforslag Nr. 13 foreslaas det at grundlovsfæste den Bestemmelse, man er blevet enig om, at Nedsættelsen af Valgretsalderen til de 25 Aar for Folketingets Vedkommende skal foregaa lidt